

Arrest

nr. 194 899 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 28 oktober 2016 België is binnengekomen, diende op 14 november 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 14 juni 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 14 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 14/11/2016
Overdracht CGVS: 09/12/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 23 maart 2017 van 9u08 tot 13u13, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana loco meester Chatchatrian, was van 9u30 tot 13u13 aanwezig bij het gehoor.

U werd een tweede maal gehoord op het CGVS op 27 april 2017 van 14u04 tot 17u07, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana loco meester Chatchatrian, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de minderheidsgroep Yahar (> Adan Igale). U bent geboren op 20 februari 1996 in Haramandhera, waar u uw hele leven woonde. U huwde op 15 december 2015. U bleef bij uw moeder in Haramandhera wonen en trok niet in bij uw echtgenoot op het platteland. U hoedde het vee.

Eind augustus 2016 komt uw neef uit Kismayo bij u op bezoek om te bemiddelen in een echtelijke ruzie. Op de terugweg naar Kismayo wordt uw neef door Al Shabaab gearresteerd. Hij vertelt Al Shabaab dat hij bij u op bezoek was en wordt gedood.

Op 1 september 2016 belt Al Shabaab naar uw moeder. Al Shabaab verklaart dat u verdacht wordt van spionage voor de overheid van Jubaland.

Op 7 september 2016 gaat u voor uw moeder geld halen bij een dorpsbewoonster. Op de terugweg naar huis, wordt u door drie leden van Al Shabaab tegengehouden. U wordt nogmaals beschuldigd en krijgt te horen dat een onderzoek lopende is. U kan gewoon naar huis gaan en spreekt over het gebeurde met uw moeder.

Op 15 september 2016 komt Al Shabaab u bij u thuis ophalen. U wordt naar een kamp in de bossen gebracht in de buurt van El Adde. Tijdens uw gevangenschap wordt u bedreigd en vraagt Al Shabaab dat u de beschuldigingen van spionage toegeeft. Uiteindelijk vertelt u dat u gehuwd bent dankzij uw neef, waarop Al Shabaab verklaart dat het huwelijk niet goedgekeurd was en dat u dus eigenlijk buitenhuwelijkse betrekkingen heeft. Hierop staat dood door steniging. Na verloop van tijd bekent u te spioneren voor de overheid.

Na 10 dagen in de gevangenis, weet u te ontsnappen wanneer het kamp tijdens het avondgebed aangevallen wordt. U vlucht naar Beled Hawo, waar u 6 dagen bij een vriendin van uw moeder verblijft.

U vlucht via Kenia naar België, waar u op 14 november 2016 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legde u medische attesten en een attest m.b.t. uw besnijdenis neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 23/03/2017 (verder CGVS 1), p. 2 + gehoorverslag CGVS dd. 27/04/2017 (verder CGVS 2), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Haramandhera, district El Adde, provincie Gedo, afkomstig te zijn.

Tijdens het gehoor van 23 maart 2017 gevraagd naar het dorp dat het dichtste bij Haramandhera gelegen is, verklaart u dat El Adde het dichtste bij Haramandhera gelegen is (CGVS 1, p. 4). Gevraagd naar welke richting men vanuit Haramandhera naar El Adde gaat, verklaart u dat El Adde in het zuiden ligt. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter naar het oosten te gaan omdat die weg leidt naar El Adde (CGVS 2, p. 5). Gevraagd hoe u weet dat het in het oosten gelegen is, verklaart u dat het oosten is waar de zon opkomt. Later tijdens het tweede gehoor voor het CGVS wijzigt u uw verklaringen dat El Adde in het oosten van Haramandhera gelegen is, en verklaart u wederom dat El Adde in het zuiden gelegen is (CGVS 2, p. 22). U verklaart de weg naar El Adde te volgen, diezelfde weg die in het Westen naar El Waq gaat (CGVS 2, p. 5-6), waarbij u geen andere dorpen of nederzettingen passeert op uw weg naar El Adde. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt er slechts één weg van El Waq naar El Adde te leiden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatie blijkt echter dat u andere plaatsen passeert wanneer u deze weg volgt naar El Adde, wat eerder in het noorden gelegen is t.o.v. Haramandhera. U daarenboven geconfronteerd met het feit dat u uw herkomst uit het district El Adde niet aannemelijk kon maken, o.m. omdat u El Adde in verschillende richtingen t.o.v. uw dorp Haramandhera situeert, verklaart u dat u het kan vergeten omdat u een probleem gehad heeft (CGVS 2, p. 15). Opgemerkt dat u dagelijks naar El Adde ging met de geiten en dat het niet waarschijnlijk is dat u deze weg zomaar zou vergeten, verklaart u er in Somalië niet om te geven het te weten omdat niemand u vroeg in welke richting het was. Het is echter niet aannemelijk dat u een plaats die u sinds meerdere jaren bijna dagelijks bezocht niet correct weet te situeren t.o.v. uw eigen dorp of dat u andere plaatsen die u onderweg passeert niet zou kunnen benoemen. Het is daarenboven opmerkelijk dat u op het einde van het tweede gehoor niet meer weet dat El Waq ten westen van Haramandhera gelegen is (CGVS 2, p. 25).

U verklaart voor het CGVS voor de geiten te moeten zorgen (CGVS 1, p. 7). Later tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaart u dat uw moeder tijdens de droogteperiode in El Adde mais kocht voor de dieren (CGVS 1, p. 8), waarbij u verklaart dat de mais daar gekocht werd, omdat het de dichtstbijzijnde plek is waar mais verkocht wordt. Tijdens het tweede gehoor verklaart u echter dat er ook in uw eigen dorp Haramandhera mais kan gekocht worden (CGVS 2, p. 8). U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar mais voor het vee gekocht kan worden, toch een belangrijke bron van inkomsten voor uw familie aangezien u voor de droogte ongeveer 50 dieren bezat (CGVS 1, p. 7).

Gevraagd waar mensen in Haramandhera over spreken als ze het over El Adde hebben, verklaart u dat mensen over gebeurtenissen in El Adde als gevechten, bombardementen, luchtaanvallen spreken (CGVS 1, p. 8-9). Gevraagd wat er over luchtaanvallen in de laatste jaren verteld wordt, verklaart u dat de mensen bang waren van een luchtaanval, dat er kinderen en vrouwen omgekomen zijn bij een luchtaanval en dat El Adde bekend is om een luchtaanval. Gevraagd wanneer de laatste luchtaanval in El Adde plaats had, verklaart u dat dit was op 21 december 2011. Opgemerkt dat u die datum wel heel precies kent, hoewel de betreffende luchtaanval reeds in 2011 plaats had, verklaart u het nog heel goed te weten, want mensen die daar omkwamen, waren nomaden uit de omgeving en uw moeder vertelde u over de luchtaanval. Uw moeder vertelde u eveneens dat de nomaden naar El Adde gegaan waren om inkopen te doen en dat zij in een restaurant zaten om thee te drinken tijdens de luchtaanval. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS geconfronteerd met het opmerkelijke feit dat u de datum van deze luchtaanval in 2011 zo precies wist te situeren, hoewel aan data in uw land van herkomst minder belang toegekend wordt dan in Europa, verklaart u slechts dat het een groot gevecht betrof en dat zelfs als u de exacte datum vergeten was, u het van andere mensen gehoord heeft (CGVS 2, p. 15).

Het gegeven dat u een datum meer dan 5 jaar na het gebeurde nog zeer precies weet te vermelden, komt ingestudeerd over, te meer daar u data in Somalië zelf weinig of niet nodig had aangezien u voor de dieren diende te zorgen. Het is daarenboven zeer opmerkelijk dat u zelf, wanneer gevraagd wat u hoorde vertellen over AMISOM en de Keniaanse en Ethiopische legers, spontaan niet meer kan vertellen dan dat ze 'daar geplaatst waren door de Somalische regering en dat ze vrede moesten brengen' en 'aangezien er altijd problemen zijn geweest in Somalië, ondersteunen ze de Somalische regering op vlak van veiligheid' (CGVS 1, p. 34). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS weet u echter meer te vertellen over de aanwezigheid van AMISOM in de regio, nl. dat er op 17 januari 2016 een groot gevecht plaats had, waarbij meer dan 200 Kenianen gedood werden (CGVS 2, p. 11). Indien u effectief uit district El Adde afkomstig was, had u tijdens het eerste gehoor reeds meer over de aanwezigheid van AMISOM en het Keniaanse leger kunnen vertellen en de aanval op het Keniaanse leger waarbij zoveel soldaten gedood werden door Al Shabaab.

U kan eveneens de komst van Al Shabaab binnen de regio niet eenduidig plaatsen. U verklaart aanvankelijk dat Al Shabaab in 2009 in de omgeving toekwam (CGVS 1, p. 27), maar wijzigt uw verklaring tijdens het tweede gehoor en verklaart dat Al Shabaab in 2012 in El Adde toekwam (CGVS 2, p. 10). Tijdens het tweede gehoor verklaart u eveneens dat uw oom in 2010 bij uw familie in Gedo op bezoek kwam en uw moeder naar het ziekenhuis bracht (CGVS 2, p. 20). U verklaart eveneens dat uw tante uit Bosaso uw familie in 2012 bezocht (CGVS 1, p. 11) tijdens de schoolvakantie, omdat het in Bosaso te warm was. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS u geconfronteerd met het gegeven dat het niet aannemelijk is dat uw tante uw familie in Haramandhera in 2012 bezocht aangezien Gedo op dat moment door Al Shabaab beheerst werd, verklaart u dat uw tante kwam voor 2012, voor 'ze' (Al Shabaab) kwamen (CGVS 2, 16). Opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat uw tante in 2012 kwam, wijzigt u uw verklaring, nl. dat het zo is, dat ze er de laatste keer was in 2012, maar dat ze sindsdien merkte dat de mannen er waren en niet meer kwam. Het komt allerm minst doorleefd over dat u de komst van Al Shabaab niet kan plaatsen aan de hand van de bezoeken van uw oom en uw tante uit het noorden van Somalië bij uw familie in het dorp Haramandhera. Ook de impact van Al Shabaab op uw leven kan u slechts oppervlakkig duiden. U verklaart zelf enkel dat u van mensen hoorde dat ze mensen vermoorden, dat ze verschillende dingen deden (CGVS 1, p. 27). U nogmaals de kans gegeven om meer doorleefde verklaringen af te leggen over de impact van Al Shabaab op uw eigen leven, verklaart u nogmaals dat Al Shabaab mensen vermoordt, dat mensen bang zijn van Al Shabaab en dat men niets mag zeggen. U nogmaals de mogelijkheid gegeven om een meer persoonlijke invloed op uw leven te duiden, verklaart u – evenzeer oppervlakkig – dat u een lange hijab moest dragen om naar buiten te kunnen gaan. Gevraagd wat u zelf merkte van de aanwezigheid van Al Shabaab in Haramandhera, verklaart u het 'alleen te kunnen weten als je ze gekleed ziet zoals ze normaal gekleed gaan' (CGVS 2, p. 10). Het komt totaal niet aannemelijk over dat u spontaan niet meer kan vertellen over de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp als u eerder reeds verklaarde dat mensen ontvoerd werden (CGVS 1, p. 33). U legt geen doorleefde verklaringen af over de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp of de invloed van Al Shabaab op uw eigen leven.

Gevraagd of iemand in uw dorp ooit problemen had met Al Shabaab, verklaart u gehoord te hebben dat mensen ontvoerd waren, maar dat u ze niet persoonlijk kende (CGVS 1, p. 33). Gevraagd waarom zij ontvoerd werden, verklaart u dat niet te weten. Gevraagd of de dorpsbewoners daar dan niet over spraken, verklaart u slechts dat de mensen zeiden dat ze het van de BBC gehoord hadden, maar niet wisten waarom zij ontvoerd werden. Verder gevraagd waarom u zelf niet weet waarom zij ontvoerd werden, verklaart u daar geen vragen over gesteld te hebben. Tijdens het tweede gehoor geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk gemaakt had uit Haramandhera afkomstig te zijn, o.m. omdat u niet kan uitleggen waarom beide personen door Al Shabaab meegenomen werden, verklaart u dat u niet gezegd heeft dat de BBC het niet gezegd had, waarna u verklaart het niet te hebben gevraagd omdat ze u dan van dezelfde zonde kunnen beschuldigen (CGVS 2, p. 16). Het is echter niet aannemelijk dat u, als u uit Haramandhera afkomstig bent, niet zou weten om welke reden Al Shabaab beide personen ontvoerd heeft. Het is daarenboven niet aannemelijk dat u enkel zou weten dat deze personen door Al Shabaab meegenomen werden omdat de BBC het vertelde.

Daarenboven bent u niet bekend met de clans die in district El Adde, meer specifiek in uw dorp Haramandhera, woonachtig zijn. U verklaart dat de clan Sheiqhaal in uw dorp woonachtig is, maar kan de desbetreffende subclan niet duiden (CGVS 1, p. 16). U kent eveneens de termen 'guri' (oorspronkelijke bewoner) en 'galti' (nieuwkomer) onvoldoende. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS, verwijzen beide termen vnl. naar de grootste clan in de regio, nl. de Marehan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd of de naam 'Celi' u iets zegt, verklaart u dat het een clan is die behoort tot de Marehan (CGVS 2, p. 13).

Gevraagd of deze clan ook met de term 'galti' aangeduid wordt, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of dan een andere term gebruikt wordt, verklaart u dat het niet het thuisland is van deze clan. U nogmaals de mogelijkheid gegeven om te zeggen welke term dan gebruikt wordt om een clan aan te duiden wiens thuisland niet in Gedo ligt, kan u de term niet benoemen die nog maar kort daarvoor vernoemd werd. Als u effectief uit de provincie Gedo afkomstig was, had u de betekenis van de termen 'guri' en 'galti' zeker kunnen duiden. U gevraagd naar de term 'Issak', verklaart u dat dit een grote clan is in het noorden van Somalië (CGVS 2, p. 14). Gevraagd of de Issak ook dicht bij uw streek leeft, antwoordt u ontkennend. Tijdens het eerste gehoor verklaarde u echter dat de clan Marehan (> Reer Garad) (CGVS 1, p. 16) in Haramandhera woonachtig is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt Reer Garad echter tot de clan Issak (< Awsame < Marehan) te behoren. U kan aan de hand van uw kennis over de clans in de provincie Gedo niet aannemelijk maken dat u uit het district El Adde afkomstig bent. Aangezien u verklaart te behoren tot de minderheidsgroep Yahar is het niet aannemelijk dat u de grote clans uit de regio en uw dorp onvoldoende kent aangezien deze clans het leven van de personen die behoren tot een minderheidsgroep zeer nefast kunnen beïnvloeden.

De geloofwaardigheid van uw afkomst uit Haramandhera in het district El Adde in de provincie Gedo wordt verder op fundamentele wijze ondermijnd door een groot gebrek aan kennis over uw eigen clan. Gevraagd wie de voorvader is van uw clan, verklaart u gewoon Somaliërs te zijn, maar dat sommigen Gaboye zeggen (CGVS 1, p. 15). Ter bevestiging gevraagd of Gaboye de stamvader is, antwoordt u bevestigend. Er dient opgemerkt te worden dat de term Gaboye een overkoepelende term is die in noord-Somalië gebruikt wordt om meerdere beroepsgroepen aan te duiden, doch is er geen genealogische band tussen deze verschillende beroepsgroepen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is daarenboven opmerkelijk dat u deze overkoepelende term kent en gebruikt, als u uit de provincie Gedo in het zuiden van Somalië afkomstig bent, te meer daar, volgens uw eigen verklaringen, uw tante, noch uw broer, noch uw moeder u iets vertelden over uw clan in het noorden van Somalië (CGVS 1, p. 10-11). Gevraagd waar de Yahar/Yibir voor gekend zijn, verklaart u dat uw clan bekend is voor het aannemen van 'samaayo' en dat ze zowel jongens als meisjes besnijden (CGVS 1, p. 14). Gevraagd waarom 'samaayo' betaald wordt aan uw clan, verklaart u slechts dat het geld gegeven wordt om het boze oog af te wenden, maar kent u de oorsprong van dit gebruik niet. Later tijdens het gehoor gevraagd of de namen Burbael en Mohamed Hanif u iets zeggen, antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p. 19). Deze namen verwijzen echter naar de stamvader van de beroepsgroep Yahar/Yibir en wiens dood de oorsprong van 'samaayo' verklaart (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Op basis van uw ontoereikende kennis van deze traditie of dit gebruik, kan niet worden gesteld dat u vertrouwd bent met deze specifieke beroepsgroep, aangezien het een traditie of gebruik betreft dat elk Somalisch kind betreft en kan in de Somalische context als een algemeen gekend gebruik worden omschreven. Daarenboven blijkt dat u de termen 'dhardho' en 'wanaajiye' niet kent, hoewel deze beide termen in Zuid-Somalië gebruikt worden om de Yahar aan te duiden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Ook de term 'Umula tuug' verwijst naar de Yahar/Yibir. U kan de term wel verklaren, maar betreft deze niet op uw eigen clan (CGVS 2, p. 14-15). Voorts verwijst u naar de discriminatie van de Yahar/ Yibir-gemeenschap in Somalië. U verklaart dat andere Somaliërs deze clan als minderwaardig beschouwen (CGVS 1, p. 15-16) en dat zij alle werkzaamheden doen die de andere Somaliërs niet uitvoeren. Verder gevraagd waarom of hoe de Yahar/Yibir anders behandeld worden, verklaart u niet te mogen trouwen met iemand van een andere clan, dat u uitgescholden werd, in het bijzijn van anderen niets mocht zeggen, ... Het is opmerkelijk dat u verklaart als minderwaardig beschouwd te zijn omwille van uw clan, te meer daar u eerder wel verklaarde naar school te kunnen gaan in het dorp. Uit uw verklaringen m.b.t. de school, blijkt nergens dat u als minderwaardig behandeld werd omdat u zou behoren tot een beroepsgroep (CGVS 1, p. 13-14), eveneens blijkt nergens uit uw verklaringen dat uw broer tijdens zijn verblijf in Bosaso problemen zou ondervonden hebben omwille van het behoren tot een beroepsgroep (CGVS 1, p. 10-11). Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw behoren tot een minderheidsgroep.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnen.

U verklaart aanvankelijk dat u op 26 september 2016 Somalië verlaten heeft (CGVS 1, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat u op 2 oktober 2016 Beled Hawo verlaten heeft, waarna u de grens met Kenia oversteekt (CGVS 1, p. 33). Voor de DVZ verklaarde u eveneens in oktober 2016 Somalië verlaten te hebben (verklaring DVZ, p. 10).

U verklaart aanvankelijk dat uw broer ongeveer 3 jaar voor uw vertrek – in 2013 – naar Bosaso vertrok (CGVS 1, p. 9). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat uw broer in 2010 naar Bosaso verhuisde (CGVS 2, p. 4 + 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Adde gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gedo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23/03/2017 (CGVS 1, p. 2) en dd. 27/04/2017 (CGVS 2, p. 2) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (CGVS 2, p. 15-17) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Hieruit blijkt dat u type 3 besneden bent. Gevraagd of u een vrees heeft m.b.t. uw besnijdenis t.o.v. uw thuisland, verklaart u dat u reeds besneden bent en niet herbesneden zal worden (CGVS 1, p. 21). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u opnieuw besneden zal worden. Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U legt eveneens andere medische attesten voor. Gevraagd wat u wilt aantonen met de betreffende attesten, verklaart u slechts ziek te zijn, last te hebben van uw maag en altijd hoofdpijn te hebben (CGVS 1, p. 20). U vraagt verder dat er rekening gehouden wordt met uw ziekte in de behandeling van uw asielaanvraag. De medische attesten bevestigen dat u een brandend gevoel heeft in het bovenlichaam, maar biedt geen uitsluitsel over de oorzaak van deze medische problematiek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekster licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij is er immers niet van overtuigd dat de verzoekende partij recentelijk afkomstig is uit Haramandhera in de provincie Gedo.

De verwerende partij stelt dat het niet aannemelijk is dat de verzoekende partij zich vergist met betrekking tot de windrichting waarin El Adde gelegen is ten opzichte van haar dorp.

[citaat bestreden beslissing]

De verzoekende partij wenst echter te benadrukken dat zij wel degelijk de weg naar El Ade kende, doch nooit eerder stil had dienen te staan in welke windrichting dit ten opzichte van haar dorp gelegen was. Dit is voor haar redelijk abstract.

Zoals verder in dit verzoekschrift zal blijken lopen veel Somaliërs nu éénmaal niet met een uitgetekende kaart rond in hun hoofd en kan nu eenmaal niet verwacht worden dat zij alle richtingen perfect weten te situeren. Dit blijkt ook al duidelijk uit het feit dat de verzoekende partij zichzelf eerst de vraag dient te stellen in welke richting de zon opkomt. Dit gesukkel wijst er al op dat dit voor haar geen evidente vraag is.

II.1.2. De verwerende partij vervolgt:

[citaat bestreden beslissing]

Hier geeft de verwerende partij duidelijk aan niet goed op de hoogte te zijn van de realiteit in het dorp van de verzoekende partij.

Het is niet zo dat de verzoekende partij naar de "Carrefour Planet", gelegen op een vaste plaats en met quasi onuitputtelijke voorraden, om voedsel voor haar dieren ging. Neen, soms was er maïs en haar dorp en soms niet. Als er geen maïs in haar dorp was, dan diende haar moeder naar Al Adde te gaan. Zo ook in de droogteperiode!

II.1.3. De verwerende partij stelt voorts:

[citaat bestreden beslissing]

De verzoekende partij herinnert zich de laatste luchtaanval in El Adde goed, omdat er daarbij kennissen van haar moeder om het leven gekomen zijn.

Het is aldus niet zo vreemd dat deze datum in haar geheugen gegrift zit!

CGVS I, p. 9:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 9]

Met betrekking tot de gevechten in haar regio dient te worden opgemerkt dat de vraagstelling tussen het eerste en het tweede gehoor verschillend was.

CGVS I, p. 34:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 34]

EN

CGVS II, p. 11-12:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11-12]

Aldus vraagt de verwerende partij in het tweede gehoor specifiek naar de gevechten, wat ze in het eerste gehoor niet doet!

Het gaat aldus niet op appels met citroenen te vergelijken en daar conclusies uit te trekken!

De verwerende partij tilt er ook zwaar aan dat de verzoekende partij -nadat zij spontaan vertelt dat er mensen in haar dorp werden ontvoerd door Al Shabaab- hier toch niet alle details van kent omdat zij deze mensen niet persoonlijk kende. Noch over deze gevechten, noch over de ontvoeringen door Al Shabaab en hun veroveringen vindt de raadsman van de verzoekende partij informatie terug in het verkregen administratief dossier.

De verwerende partij is aldus niet in staat om hier enige gefundeerde uitspraak over te kunnen doen.

In de mate dat zij het administratief dossier al zou aanvullen met informatie, stelt de verzoekende partij vast dat de vaststellingen van de verwerende partij allesbehalve pertinent zijn!

II.1.4. De verwerende partij stelt tenslotte evenmin overtuigd te zijn van de clan van de verzoekende partij:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft wel degelijk de namen "Guri" en "Galti" kunnen duiden. Het lijkt wel of de verwerende partij heeft er een ander interview op nagelezen alvorens de bestreden beslissing te maken.

Zo stelt zij overduidelijk (CGVS II, p. 13:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 13]

Het komt er eigenlijk telkens weer op neer dat, welke kennis zij ook tentoontspreidt, de verwerende partij meent steeds maar weer dat het niet diep en ver genoeg gaat.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes en clans uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen. "

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verwerende partij alle relativeringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven.

Dit is niet ernstig meer.

Nochtans heeft zij wel degelijk heel wat doorleefde kennis over haar omgeving.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Haramandhera afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad stelt vast dat verzoeksters geografische kennis omtrent haar vermeende regio van herkomst wordt ondergraven doordat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het feit of El Adde in het zuiden dan wel in het oosten van haar dorp gelegen is (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 4; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5 en 7), temeer daar uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat El Adde ten noordoosten van haar dorp is gelegen (Landeninformatie, stuk 17, nr. 2). Verzoekster tracht de bevindingen van de commissaris-generaal hieromtrent te minimaliseren door erop te wijzen dat zij de windrichtingen niet kende omdat zij deze niet gebruikte in Somalië, doch de Raad stelt vast dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. Uit verzoeksters verklaringen tijdens het CGVS-interview blijkt immers dat verzoekster spontaan gebruik maakt van windrichtingen wanneer haar gevraagd wordt om bepaalde plaatsen te situeren (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 4, 5 en 6; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5). Wanneer verzoekster tijdens het tweede CGVS-interview gevraagd wordt hoe zij op de hoogte is deze windrichtingen, verklaarde zij: *“Je leert het als je op het platteland bent, dan gebruiken mensen richtingen zoals oosten en westen. We noemen waar de zon opkomt het oosten”* (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5). Gelet op het bovenstaande is de Raad van oordeel dat verzoekster niet ernstig kan voorhouden dat zij geen windrichtingen kende of gebruikte in Somalië. Bovendien legt verzoekster hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af, daar zij later tijdens het tweede CGVS-interview, toen zij geconfronteerd werd met het feit dat zij El Adde niet correct situeerde, dat *“toen we daar waren, gaven we er niet om dit te weten. Niemand vroeg me in welke richting het was”* (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5). Dergelijke tegenstrijdigheden doen des te meer afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid. Bovendien kan verzoeksters verweer dat zij niet met een *“uitgetekende kaart”* in haar hoofd rondloopt haar tegenstrijdige en foutieve verklaringen omtrent de situering van El Adde tegenover haar dorp niet verschonen. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat verzoekster sinds 2010 bijna wekelijks naar El Adde ging om haar geiten te hoeden (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 7), zodat redelijkerwijze van verzoekster verwacht kan worden dat zij deze plaats correct kan situeren ten opzichte van haar dorp. Dienaangaande merkt de Raad ook op dat verzoekster bovendien foutief verklaarde dat zij geen dorpen passeerde op de weg naar El Adde (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 5-6), terwijl uit de landeninformatie in het administratief dossier genoegzaam blijkt dat op de weg die vanuit verzoeksters dorp naar El Adde gaat ook andere dorpen gelegen zijn (Landeninformatie, stuk 17, nr. 2). Aldus treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeksters geografische kennis van haar regio lacunair is, hetgeen de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar vermeende regio van herkomst op fundamentele wijze ondermijnt.

Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats waar zij maïs gingen kopen tijdens de droogte. Verzoekster verklaarde tijdens het eerste CGVS-interview immers dat haar moeder tijdens de droogte in El Adde maïs kocht. Verzoekster gevraagd of alleen daar maïs kon gekocht worden antwoorde zij: *“neen, er waren ook andere plaatsen waar je kon kopen, maar wij gingen altijd naar daar halen, dat was de dichtstbijzijnde”* (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 8). Deze verklaring klemt met verzoeksters verklaring tijdens het tweede CGVS-interview dat zij tijdens de droogte ook maïs kochten in hun eigen dorp (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 8). Verzoeksters verweer in haar verzoekschrift dat zij enkel naar El Adde diende te gaan als er geen maïs in haar eigen dorp beschikbaar was kan aldus niet dienstig worden aanvaard.

De Raad acht het bovendien niet aannemelijk dat verzoekster zich vijf jaar later de precieze datum van de luchtaanval in El Adde op 21 december 2011 nog zou herinneren (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 9). Dit klemte temeer daar verzoekster zich andere gebeurtenissen in dezelfde periode die bovendien betrekking hebben op haar eigen leefwereld, geenszins op een precieze manier in de tijd kan situeren. Zo stelt de Raad vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over het jaar waarin haar broer verhuisde, gezien zij tijdens het eerste CGVS-interview verklaarde dat haar broer drie jaar voor haar vertrek uit haar dorp, aldus in 2013, uit haar dorp vertrokken was (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 9), terwijl zij tijdens het tweede CGVS-interview stelde dat haar broer reeds in 2010 vertrokken was (CGVS-gehoorverslag 2, p. 4). Bovendien verklaarde verzoekster tijdens het eerste CGVS-interview dat Al Shabaab in 2009 in haar regio kwam (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 27), terwijl ze tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde dat dit in 2012 gebeurde (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 10). Mede gelet op verzoeksters profiel als geitenhoudster, is de Raad aldus van oordeel dat dergelijke vaststellingen het ingestudeerd karakter van verzoeksters verklaringen hieromtrent aantoonde, hetgeen de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar vermeende regio van herkomst verder ondermijnt. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verweer dat zij de datum van de luchtaanval in El Adde zo goed kent omdat kennissen van haar moeder in deze aanval zijn gestorven. De Raad stelt echter vast dat de commissaris-generaal reeds terecht oordeelde dat deze verklaring tegenstrijdig is met verzoeksters verklaring tijdens het tweede CGVS-interview, waar zij louter stelt dat zij deze datum kent omdat het een groot gevecht was en dat zij dit van anderen gehoord heeft (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 15), hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen hieromtrent.

De Raad stelt bovendien vast dat het niet aannemelijk is dat verzoekster de aanval tegen AMISOM van januari 2016 niet vermeld heeft tijdens het eerste CGVS-interview toen haar gevraagd werd naar AMISOM (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 34), doch deze informatie tijdens het tweede CGVS-interview ineens wel vermeldde (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11). De Raad is van oordeel dat dergelijke vaststellingen andermaal blijken geven van het ingestudeerde karakter van verzoeksters verklaringen. Waar verzoekster aanvoert dat zij tijdens het eerste CGVS-interview de aanval tegen AMISOM van januari 2016 niet vermeld heeft omdat haar toen niet naar gevechten werd gevraagd, merkt de Raad op dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. Verzoekster werd tijdens het eerste CGVS-interview immers gevraagd wat ze zoal hoorde vertellen over AMISOM (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 34), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat, indien zij werkelijk in haar vermeende regio van herkomst verbleef op het moment dat dit gevecht plaatsvond, zij dit gevecht zou vermelden.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekster geen verdere informatie kon geven over de twee personen uit haar dorp die volgens eigen verklaringen ontvoerd werden door Al Shabaab en dat zij deze feiten enkel zou weten omdat haar dorpsgenoten hierover gehoord hadden op de BBC (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 33). Dat de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier geen informatie bevat over deze ontvoering kan hieraan geen afbreuk doen, gezien verzoekster deze informatie zelf spontaan vermeldde toen haar gevraagd werd of iemand in haar dorp ooit problemen had met Al Shabaab, zodat redelijkerwijze van verzoekster verwacht kan worden dat zij over deze gebeurtenis meer informatie kan geven en hierover doorleefde en geloofwaardige verklaringen aflegt. Gelet op het bovenstaande is dit *in casu* niet het geval. Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekster de komst van Al Shabaab niet kan plaatsen aan de hand van de bezoeken van haar familieleden en dat zij vage en ondoorleefde verklaringen aflegde over de impact van Al Shabaab op haar leven. Gezien deze pertinente en correcte motieven niet worden betwist in het verzoekschrift, blijven zij onverminderd gehandhaafd:

“U kan eveneens de komst van Al Shabaab binnen de regio niet eenduidig plaatsen. U verklaart aanvankelijk dat Al Shabaab in 2009 in de omgeving toekwam (CGVS 1, p. 27), maar wijzigd uw verklaring tijdens het tweede gehoor en verklaart dat Al Shabaab in 2012 in El Adde toekwam (CGVS 2, p. 10). Tijdens het tweede gehoor verklaart u eveneens dat uw oom in 2010 bij uw familie in Gedo op bezoek kwam en uw moeder naar het ziekenhuis bracht (CGVS 2, p. 20). U verklaart eveneens dat uw tante uit Bosaso uw familie in 2012 bezocht (CGVS 1, p. 11) tijdens de schoolvakantie, omdat het in Bosaso te warm was. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS u geconfronteerd met het gegeven dat het niet aannemelijk is dat uw tante uw familie in Haramandhera in 2012 bezocht aangezien Gedo op dat moment door Al Shabaab beheerst werd, verklaart u dat uw tante kwam voor 2012, voor ‘ze’ (Al Shabaab) kwamen (CGVS 2, 16). Opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat uw tante in 2012 kwam, wijzigd u uw verklaring, nl. dat het zo is, dat ze er de laatste keer was in 2012, maar dat ze sindsdien merkte dat de mannen er waren en niet meer kwam.

Het komt allerm minst doorleefd over dat u de komst van Al Shabaab niet kan plaatsen aan de hand van de bezoeken van uw oom en uw tante uit het noorden van Somalië bij uw familie in het dorp Haramandhera. Ook de impact van Al Shabaab op uw leven kan u slechts oppervlakkig duiden. U verklaart zelf enkel dat u van mensen hoorde dat ze mensen vermoorden, dat ze verschillende dingen deden (CGVS 1, p. 27). U nogmaals de kans gegeven om meer doorleefde verklaringen af te leggen over de impact van Al Shabaab op uw eigen leven, verklaart u nogmaals dat Al Shabaab mensen vermoordt, dat mensen bang zijn van Al Shabaab en dat men niets mag zeggen. U nogmaals de mogelijkheid gegeven om een meer persoonlijke invloed op uw leven te duiden, verklaart u – evenzeer oppervlakkig – dat u een lange hijab moest dragen om naar buiten te kunnen gaan. Gevraagd wat u zelf merkte van de aanwezigheid van Al Shabaab in Haramandhera, verklaart u het ‘alleen te kunnen weten als je ze gekleed ziet zoals ze normaal gekleed gaan’ (CGVS 2, p. 10). Het komt totaal niet aannemelijk over dat u spontaan niet meer kan vertellen over de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp als u eerder reeds verklaarde dat mensen ontvoerd werden (CGVS 1, p. 33). U legt geen doorleefde verklaringen af over de aanwezigheid van Al Shabaab in uw dorp of de invloed van Al Shabaab op uw eigen leven.”

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat haar clankennis voldoende is, gezien zij zich beperkt tot een herhaling van haar verklaringen en louter vraagt om enig relativiseringsvermogen bij de beoordeling van haar verklaringen. Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat haar kennis niet overeenstemt met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 3-5). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van haar woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit en verzoekster op dit punt faalt om geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo stelt verzoekster verkeerdelijk dat Gaboye de stamvader van haar clan is, terwijl uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat dit louter een benaming is die gebruikt wordt om minderheidsgroepen aan te duiden (Landeninformatie, stuk 17, nr. 3). Bovendien heeft verzoekster een ontoereikende kennis over de traditie van Samaayo en is zij onwetend over termen die gebruikt worden om haar clan aan te duiden. De commissaris-generaal heeft ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met de clans van haar regio van herkomst, dit terwijl clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing kan verzoekster immers niet worden bijgetreden dat zij de termen ‘guri’ en ‘galti’ correct heeft kunnen duiden. Bovendien is verzoeksters clankennis van de andere clans in haar regio ondermaats. Verzoeksters gebrek aan clankennis tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar vermeende regio van herkomst op fundamentele wijze aan. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld.

Verzoekster betwist bovendien geenszins de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent (i) de dag van haar vertrek uit Somalië en (ii) de dag waarop verzoeksters broer vertrok uit haar dorp, hetgeen verzoeksters algehele geloofwaardigheid verder ondermijnt, noch de motivering omtrent (iii) verzoeksters documenten. Gezien deze pertinente en correcte motieven niet dienstig worden weerlegd, blijven zij onverminderd gehandhaafd:

“U verklaart aanvankelijk dat u op 26 september 2016 Somalië verlaten heeft (CGVS 1, p. 3). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat u op 2 oktober 2016 Beled Hawo verlaten heeft, waarna u de grens met Kenia oversteekt (CGVS 1, p. 33). Voor de DVZ verklaarde u eveneens in oktober 2016 Somalië verlaten te hebben (verklaring DVZ, p. 10).

U verklaart aanvankelijk dat uw broer ongeveer 3 jaar voor uw vertrek – in 2013 – naar Bosaso vertrok (CGVS 1, p. 9). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat uw broer in 2010 naar Bosaso verhuisde (CGVS 2, p. 4 + 20).

(...)

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Hieruit blijkt dat u type 3 besneden bent.

Gevraagd of u een vrees heeft m.b.t. uw besnijdenis t.o.v. uw thuisland, verklaart u dat u reeds besneden bent en niet herbesneden zal worden (CGVS 1, p. 21). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat u opnieuw besneden zal worden. Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U legt eveneens andere medische attesten voor. Gevraagd wat u wilt aantonen met de betreffende attesten, verklaart u slechts ziek te zijn, last te hebben van uw maag en altijd hoofdpijn te hebben (CGVS 1, p. 20). U vraagt verder dat er rekening gehouden wordt met uw ziekte in de behandeling van uw asielaanvraag. De medische attesten bevestigen dat u een brandend gevoel heeft in het bovenlichaam, maar biedt geen uitsluitel over de oorzaak van deze medische problematiek."

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werd beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Haramendhera, in het district El Adde in de provincie Gedo. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Haramandhere, in het district El Adde in de provincie Gedo niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2, 15-17). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP